

Skarga wniesiona dnia 1 października 2004 r. przez Sumitomo Chemical (UK) PLC przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-403/04)

(2005/C 19/61)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 1 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Sumitomo Chemical (UK) PLC, Londyn (Zjednoczone Królestwo), reprezentowaną przez adwokatów K. Van Maldegema i C. Mereu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- nakazanie pozwanej udzielenia odpowiedzi na wniosek skarżącej;
- lub tytułem subsydiarnym, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej D 341571 (04);
- nakazanie pozwanej zapłaty odszkodowania na rzecz skarżącej w tymczasowej wysokości 1 euro, tytułem szkody poniesionej w wyniku niewykonania przez pozwaną obowiązków ciążących na niej na podstawie prawa wspólnotowego poprzez nieudzielenie odpowiedzi skarżącej, lub subsydiarnie, tytułem szkody powstałej w związku z podjęciem decyzji Komisji Europejskiej D 341571 (4), wraz z należnymi odsetkami, do czasu dokonania dokładnego wyliczenia i określenia dokładnej wysokości odszkodowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty są podobne do zarzutów podniesionych w sprawie T-400/04 Arch Chemicals i Arch Timber Protection przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona dnia 1 października 2004 r. przez Troy Chemical Company B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-404/04)

(2005/C 19/62)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 1 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Troy Chemical Company B.V., Maassluis (Niderlandy), reprezentowanej przez

adwokatów K. Van Maldegema i C. Mereu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- nakazanie pozwanej udzielenia odpowiedzi na wniosek skarżącej;
- lub tytułem subsydiarnym, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej D 341571 (04);
- nakazanie pozwanej zapłaty odszkodowania na rzecz skarżącej w tymczasowej wysokości 1 euro, tytułem szkody poniesionej w wyniku niewykonania przez pozwaną obowiązków ciążących na niej na podstawie prawa wspólnotowego poprzez nieudzielenie odpowiedzi skarżącej, lub subsydiarnie, tytułem szkody powstałej w związku z podjęciem decyzji Komisji Europejskiej D 341571 (4), wraz z należnymi odsetkami, do czasu dokonania dokładnego wyliczenia i określenia dokładnej wysokości odszkodowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty są podobne do zarzutów podniesionych w sprawie T-400/04 Arch Chemicals i Arch Timber Protection przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2004 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-410/04)

(2005/C 19/63)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 4 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Włoskiej, reprezentowanej przez Danila Del Gaizo, Avvocato dello Stato, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności i uznanie za niebyłą zaskarżonej decyzji;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności i uznanie za niebyłą decyzji w części, w której zmniejsza całkowitą kwotę wsparcia finansowego przyznaną Republice Włoskiej na lata 2000–2006 na podstawie decyzji 1999/659 w brzmieniu zmienionym treścią decyzji 2000/426;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją jest decyzja Komisji z dnia 23 lipca 2004 r. zmieniająca decyzję 1999/659/EWG ustalającą orientacyjny podział między Państwa Członkowskie wsparcia finansowego w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji, przeznaczanego na środki wspierające rozwój obszarów wiejskich na okres 2000–2006 r. ⁽¹⁾

Zdaniem skarżącej zmiana zawarta w zaskarżonej decyzji zawiera w sobie nie tylko dostosowanie kwoty wspólnotowego wsparcia finansowego przyznanej Republice Włoskiej na rok 2004 do prognozowanych wydatków przez nią przedłożonych, lecz także ustala na nowo całkowitą kwotę wsparcia jej przyznaną zmniejszając, poprzez przyznanie całkowitej kwoty wynoszącej 4.473,2 miliony Euro, o około 40 milionów Euro kwotę wynikającą z tzw. berlińskiego profilu (wynoszącą 4.512,30 milionów Euro).

W uzasadnieniu swoich roszczeń skarżąca wskazuje na naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz. Skarżąca podnosi, że rozporządzenie nr 817/2004 ⁽²⁾ wydane zostało 20 kwietnia 2004 r., a weszło w życie 7 maja 2004 r. to jest długo po tym, jak upłynął już termin wyznaczony datą 30 września 2003 r., przewidziany w art. 47 ust. 1 rozporządzenia nr 445/2002 celem przedłożenia Komisji przez Państwa Członkowskie zestawienia wydatków poniesionych podczas roku budżetowego 2003 oraz wydatków pozostających do wydatkowania do końca tego roku, jak również prognoz takich wydatków na rok budżetowy 2004 i następne lata budżetowe. A zatem Komisja powinna była ustalić wysokość środków w budżecie na rok budżetowy 2004 na podstawie art. 49 wymienionego wyżej rozporządzenia, które obowiązywało jeszcze w dniu 30 września 2003 r., nie zaś już na podstawie art. 57 rozporządzenia nr 817/2004. W konsekwencji Komisja nie była uprawniona do przyjęcia na rok budżetowy 2004 zaskarżonej decyzji, mającej za podstawę prawną nową regulację zawierającą przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1257/1999 ⁽³⁾ ani też nie miała prawa postanowić o związanym z tym dostosowaniu wstępnej wysokości wsparcia finansowego dla Państw Członkowskich przewidzianych w decyzji 426/2000 zgodnie z powołanym wyżej art. 57.

Nadto, nawet gdyby założyć, że rozporządzenie nr 817/2004, w szczególności zaś jego art. 57, zostało prawidłowo zastosowane również w odniesieniu do prognoz przedłożonych przez Państwa Członkowskie do 30 września 2003 r. przy zastosowaniu rozporządzenia 445/2002, Komisja nie miała prawa zmienić kwoty wsparcia finansowego przyznanej mocą decyzji 1999/659, w brzmieniu zmienionym treścią decyzji 2000/426, choćby nawet poprzez obniżenie całkowitej kwoty wsparcia finansowego wynikającej z tzw. berlińskiego profilu, a w

każdym razie nie mogło to dotyczyć Republiki Włoskiej. W tym względzie skarżąca wskazuje na naruszenie art. 46 rozporządzenia nr 1257/1999, jak również art. 57 rozporządzenia nr 817/2004. Skarżąca twierdzi, że całkowity brak rzeczywistej podstawy prawnej, która pozwalałaby na obniżenie kwoty wsparcia finansowego, którego dokonano w zaskarżonej decyzji jest dowodem na to, że wydając zaskarżoną decyzję pozwana całkowicie straciła z oczu cel rozporządzenia będącego jej podstawą, dopuszczając się tym samym również nadużycia władzy.

Wreszcie, skarżąca wskazuje na naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań oraz naruszenie obowiązku uzasadniania aktów prawnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 10.8.2004, str. 24.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 153 z 30.4.2004, str. 31).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2004 r. przez Republikę Francuską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-425/04)

(2005/C 19/64)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Francuskiej reprezentowanej przez pełnomocników Ronny'ego Abrahama, Gérauda de Bergues i Stéphanie Ramet, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Komisji nr C(2004) 3060, z dnia 2 sierpnia 2004 r. dotyczącej pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz France Télécom;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.